

Bolesław Kontrym, ps. „Żmudzin”, „Biały”, „Bielski”, „Cichocki”, urodził się 27 sierpnia 1898 r. w Zaturcach na Wołyniu.

Od stycznia 1918 r. służył w 5 pułku ułanów II Korpusu Polskiego. W październiku 1918 r. został przez bolszewików wcielony do Armii Czerwonej.

Dowodził 82 pp i 28 półbrygadą 10 DP Armii Czerwonej, w wojnie 1920 r. walczył po stronie bolszewików. Za swoje zasługi został trzykrotnie odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru.

W lutym 1921 r. otrzymał przydział na studia do Akademii Sztabu Generalnego w Moskwie jako dowódca brygady. Jednocześnie nawiązał kontakt z attaché wojskowym przy Poselstwie RP, płk. Romualdem Wolikowskim, dostarczając mu liczne informacje o charakterze wywiadowczym. Wobec zagrożenia ze strony sowieckiego kontrwywiadu sfingował własną śmierć i nielegalnie przekroczył granicę z Polską.

Po powrocie do Polski w grudniu 1922 r. został zweryfikowany w stopniu porucznika. Do pełnienia służby w Straży Granicznej powołany został dnia 26 kwietnia 1923 r. Następnie podjął służbę w Komendzie Policji Państwowej w Nowogródku, gdzie został przyjęty w stopniu aspiranta. Od 1925 r. sprawował stanowisko kierownika Ekspozytury Okręgowego Urzędu Śledczego Policji Politycznej w Stołpcach, a następnie w Baranowiczach.

Od początku 1939 r. sprawował funkcję kierownika Wydziału Śledczego Komendy Wojewódzkiej Policji Państwowej w Wilnie w stopniu komisarza.

W czasie kampanii wrześniowej został wysłany jako kurier z Wilna do Zaleszczyk z pakietem poczty dyplomatycznej ze Sztokholmu dla Rządu RP, po czym powrócił do Wilna. 19 września został internowany po przekroczeniu granicy litewskiej i osadzony w obozie w Kołatowie pod Kownem. W październiku zbiegł z obozu i przez Rygę oraz Tallinn przybył do Sztokholmu. Następnie przez Bergen w Norwegii i Wielką Brytanię dotarł do odtworzonego Wojska Polskiego we Francji.

Od grudnia 1939 r. dowodził kompanią w Oddziale Zapasowym 2. Dywizji Strzelców Piesznych, a od marca 1940 r. kompanią w III batalionie Samodzielnej Brygady Strzelców Podhalańskich. W składzie Brygady uczestniczył w walkach pod Narwikiem (maj-czerwiec 1940). Po ewakuacji do Francji kierował działem paszportowo-wizowym placówki ewakuacyjnej żołnierzy polskich w Marsylii, podległej Wydziałowi Wojskowemu Konsulatu RP w Tuluzie.

W październiku 1940 r. przedostał się przez Portugalię do Wielkiej Brytanii. We wrześniu tego roku został przydzielony do III batalionu w 1 Samodzielnej Brygadzie Spadochronowej.

Zgłosił się do zrzutu do kraju. Został zaprzysiężony w kwietniu 1942 r. na rotę Armii Krajowej i przeszedł przeszkolenie Cichociemnych. Zrzucano go do kraju w

nocy z 1 na 2 września 1942 r. w ramach operacji lotniczej „Smallpox”. W końcu września został przydzielony do organizacji sabotażowo-dywerysyjnej pod kryptonimem „Wachlarz”.

Po wybuchu Powstania Warszawskiego został dowódcą 4 kompanii w Zgrupowaniu AK pod dowództwem mjr. Włodzimierza Zawadzkiego ps. „Bartkiewicz” i dowódcą odcinka taktycznego w podobwodzie Śródmieście - Północ: Królewska – Kredytowa – pl. Małachowskiego. Podczas walk został czterokrotnie ranny: 2 sierpnia na pl. Dąbrowskiego, 4 sierpnia w czasie szturm, którym dowodził, na budynek PAST-y przy ul. Zielnej 37/39, 5 września podczas walk o gmach Gimnazjum im. Mikołaja Reja i 27 września w czasie bombardowania przez Niemców ul. Królewskiej.

Z chwilą utworzenia 20 września 1944 r. Warszawskiego Korpusu AK został mianowany dowódcą III batalionu 36 Pułku Piechoty Legii Akademickiej 28 Dywizji Piechoty AK im. Stefana Okrzei. Za zasługi w walkach otrzymał awans do stopnia majora.

Po kapitulacji oddziałów powstańczych 2 października 1944 r. przebywał w obozach jenieckich: w Lamsdorf (Łambinowice k. Opola), Fallingbostel, Bergen-Belsen, Gross-Born i Sandbostel, skąd zbiegł w końcu kwietnia 1945 r. Przedostał się do Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Do Polski wrócił w dniu 17 maja 1947 r. Przez cały czas Bolesław Kontrym był śledzony przez Informację Wojskową. 13 października 1948 r. „Żmudzin” został wywołany z pracy pod pretekstem spotkania służbowego i wywieziony pod Warszawę do tajnej willi MBP „Spacer” w Miedzeszynie.

Po prawie 4-letnim ciężkim śledztwie (tortury) mjr Bolesław Kontrym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego dla m.st. Warszawy z dnia 26 czerwca 1952 r., zatwierdzonym przez Sąd Najwyższy 9 października, został skazany na karę śmierci. Wyrok wykonano prawdopodobnie 2 lub 20 stycznia 1953 r.